VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 323)**

z dnia 3 marca 2015 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 323)

3 marca 2015 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– informację o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag (COM(2015) 2, 3, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 50);

– w trybie 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych (COM(2014) 749 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP;

– w trybie 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, dotyczącego metali ciężkich (COM(2014) 750 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP;

– w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (12-13 marca 2015 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach – (COM(2012) 11, COM(2013) 228, 534, 535, 824).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marcin Korolec** sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami oraz **Wojciech Węgrzyn** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Joanna Kowalska** i **Agata Jackiewicz** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych oraz **Ziemowit Cieślik** i **Mirosław Sobolewski** – eksperci z Biura Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji. Witam na kolejnym posiedzeniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam panie i panów posłów. Witam panów ministrów. Przypominam o ograniczeniu czasowym – 5 minut dla posła sprawozdawcy, 3 minuty dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz pierwszy i 1 minuta dla posła zabierającego głos po raz drugi. Czy jest sprzeciw wobec takiego procedowania? Nie słyszę.

Sposób został przyjęty.

Chciałam prosić panów ministrów, aby głosy wprowadzające nie były dłuższe niż 5 minut. Później jest czas na pytania i na to, żeby odpowiedzieć na wszystkie pytania.

Czy mają państwo posłowie jakieś uwagi do porządku obrad? Nie słyszę.

Porządek obrad został przyjęty.

Przechodzimy do punktu pierwszego, czyli informacji o dokumentach UE w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to dokumenty o numerach: COM(2015) 2, 3, 22 do 30, 33 do 43 i 45 do 50. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów chcą państwo posłowie zgłosić jakieś uwagi? Nie słyszę.

Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wyżej wymienionych dokumentów.

Przechodzimy do punktu drugiego. Jest to dokument COM(2014) 749. Proszę o zabranie głosu pana ministra Marcina Korolca.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Marcin Korolec:

Dziękuję pani przewodnicząca. Obydwa dzisiejsze punkty Ministerstwa Środowiska, czyli wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych, jak też wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, dotyczącego metali ciężkich, są to bardzo podobne projekty regulacji unijnej. One wynikają z faktu, że w obydwu przypadkach zostały przyjęte regulacje do europejskiego porządku prawnego innymi aktami. Natomiast dzisiaj przyjmujemy, czy też jesteśmy w trakcie przyjmowania tych decyzji formalnie do porządku prawnego. W związku z tym mamy do czynienia z procesem, który jest ważny na poziomie formalnym, natomiast w stosunku do regulacji unijnych nie wnosi nowej wartości, gdyż większość zobowiązań międzynarodowych wynikających z porządku oenzetowskiego już funkcjonuje w prawie europejskim. Stąd mamy raczej do czynienia z działaniem porządkowo-formalnym niż działaniem władczym i wprowadzaniem nowych reguł. Stąd też wnoszę o poparcie stanowiska rządu co do zasadności przyjęcia tych dwóch decyzji. Dziękuję bardzo. Spróbuję odpowiedzieć na pytania.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Edward Czesak. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Edward Czesak (PiS):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, pan minister przedstawił ideę dwóch dokumentów, czyli COM(2014) 749 i jak rozumiem, pan minister połączył to, jako zbieżne z dokumentem COM(2014) 750. Czytając te dokumenty można dostrzec, że kwestia jakości powietrza, jego ochrony, jeżeli chodzi szczególnie o zanieczyszczenia organiczne, jak i metali ciężkich (wyszczególnione są pierwiastki kadmu, ołowiu i rtęci) są objęte troską Unii Europejskiej. Projekt decyzji Rady dotyczy przyjęcia przez Unię Europejską poprawek do protokołu w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości. Dotyczy to również zanieczyszczeń związanych z metalami ciężkimi.

Protokół ten jest jednym z ośmiu tematycznych porozumień uszczegółowiających konwencję w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości. Do najistotniejszych zmian, które przewiduje poprawka, zalicza się rozszerzenie listy trwałych związków organicznych będących przedmiotem kontroli ograniczeń, aktualizację oraz ustanowienie nowych, dopuszczalnych wartości emisji mających zastosowanie

w wybranych procesach technologicznych, a także włączenie PCB do wykazu substancji, których roczne emisje muszą pozostać poniżej poziomu emisji w roku referencyjnym.

Skutkiem przyjęcia zmian będzie zaakceptowanie przez Unię Europejską zobowiązań określonych w zrewidowanym protokole w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza. Jak pan minister podkreślił, unijne prawodawstwo w tej dziedzinie jest już zaawansowane i spełnia zdecydowaną większość wymagań określonych protokołem. Jednak, jak wskazuje Komisja, istnieje potrzeba dalszej transpozycji zmian, w szczególności za pomocą nowej dyrektywy ustanawiającej zaktualizowane krajowe pułapy emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia atmosferycznego i ustalającej roczne, krajowe zakazy emisji. Obejmują m.in. emisję trwałych zanieczyszczeń organicznych i metali ciężkich. Wprowadzenie takich przepisów na poziomie unijnym może nieść za sobą określone skutki dla krajowych podmiotów, w tym także dla Polski. Chodzi o podmioty, których działalność gospodarcza wiąże się z emisją trwałych zanieczyszczeń. Osiągnięcie zrewidowanych celów ekologicznych może wymagać dodatkowych nakładów inwestycyjnych w niektórych działach gospodarki.

Z drugiej strony, należy pamiętać, że poprawa jakości powietrza przyniesie istotne korzyści zdrowotne i środowiskowe. Dokument zwraca uwagę na badania naukowe, które wykazują, że trwałe zanieczyszczenia organiczne, to grupa związków chemicznych bardzo niebezpiecznych dla zdrowia człowieka i środowiska. Związki te zakłócają normalne funkcjonowanie organizmu, co w konsekwencji może prowadzić do upośledzenia układu odpornościowego i nieprawidłowości w funkcjonowaniu niektórych organów. Generalnie, wpływa to na zdrowie obywateli. Przyjęcie procedowanej decyzji nie będzie wiązało się z koniecznością dokonania zmian implementacyjnych w polskim ustawodawstwie.

Należy dodać, że umowa dotycząca omawianej decyzji Rady należy do kategorii tzw. umów mieszanych, w których jako strony występują jednocześnie Unia Europejska oraz jej państwa członkowskie. Tego rodzaju umowy są zawierane w przypadkach, w których z uwagi na ich przedmiot Unia Europejska nie posiada wyłącznej kompetencji do zawarcia umowy. Z tego powodu państwa członkowskie, będące obok Unii Europejskiej stroną wskazanej umowy, są zobowiązane do związania się nią zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi.

Na zakończenie należy podkreślić, iż Rada Ministrów przekazała do Sejmu obydwa projekty stanowiska co do decyzji Rady, z naruszeniem terminu ustawowego. W trakcie dyskusji chciałbym zapytać pana ministra o pewne kwestie. Czytając te dokumenty dostrzegłem zapisy, które nie są jednoznaczne w ocenie perspektywy dla naszego kraju, dla Polski. Sformułowanie „transgraniczny" w końcowym sformułowaniu stanowiska rządu, w ocenie skutków społecznych, gospodarczych i finansowych, o których jest mowa w dokumentach, budzi moje wątpliwości. Jest sformułowanie, że przyjęcie decyzji Rady nie generuje bezpośrednich skutków społecznych, gospodarczych i finansowych. Natomiast pośrednie skutki zawiązane z nowym projektem dyrektywy zostały omówione w stanowisku rządu do dokumentu Komisji Europejskiej COM(2013) 920. Chcę przypomnieć, że Komisja w dniu 5 lutego 2014 r. w odniesieniu do innego dokumentu wyraziła swoje stanowisko. Były to dokumenty COM(2013) 919 i 920. Również w dokumentach, które dotyczą dzisiejszych, omawianych kwestii, nawiązano do opinii Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję. Otwieram dyskusję, czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie słyszę. Panie ministrze, czy odniesie się pan do uwag pana posła?

Sekretarz stanu w MŚ Marcin Korolec:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Myślę, że istotne jest to, aby wskazać, co jest przedmiotem dyskusji. Formalnie implementujemy zobowiązania międzynarodowe wynikające z ustaleń, które są czynione na poziomie Komisji Europejskiej i Komisji Gospodarczej ONZ. Jest to ciało w ramach struktury oenzetowskiej, które z różnych organizacji regionalnych ONZ jest najbardziej aktywne. Państwami, które uczestniczą w Europejskiej Komisji Gospodarczej, są, oprócz państw UE, Federacja Rosyjska, Białoruś, Ukraina i państwa, które są z tego regionu i powstały po rozpadzie Związku Radzieckiego.

W związku z tym wartość tych ustaleń polega na tym, że przenosimy wysoki standard regulacyjny na inne państwa, które są poza Unią, również państwa graniczące z nami, z naszego regionu. Wydaje mi się, że to uzupełnienie jest istotne, ponieważ z różnych, regionalnych, oenzetowskich organizacji, Europejska Komisja Gospodarcza jest wskazywana jako najbardziej aktywna w sprawach środowiskowych. Jest to prawdą. Wartość tego polega na tym, że nie tylko szukamy rozwiązań, które będą obowiązywały w ramach UE, ale także regulacjami obejmowane są państwa spoza UE, jak Federacja Rosyjska, Białoruś, Ukraina, czy też państwa trochę dalsze, ale zarazem nie tak dalekie.

Większość regulacji jeśli chodzi o wymiar zobowiązań dla podmiotów gospodarczych funkcjonuje w prawie wspólnotowym. Stąd sformułowania, które zawarte są w ocenie skutków gospodarczych, mogą powodować pewne zdziwienie, jeżeli mówimy, że zobowiązania nie spowodują dodatkowych obciążeń. One po prostu są w znacznej części implementowane innymi aktami prawnymi. One są wymienione w obydwu przypadkach w stanowisku rządu. Tak chciałbym odpowiedzieć na pytanie pana posła. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo. Słyszę, że nie ma więcej uwag ze strony państwa posłów.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. dokument COM(2014) 749 i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Przechodzimy do punktu trzeciego, czyli do dokumentu COM(2014) 750. Bardzo proszę pana ministra Marcina Korolca o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w MŚ Marcin Korolec:

Pani przewodnicząca, miałem wrażenie, że odniosłem się do dwóch punktów.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Tak, tylko musimy działać formalnie. Czy pan poseł sprawozdawca chciałby zabrać głos w tym punkcie.

Poseł Edward Czesak (PiS):

Tak. Pani przewodnicząca, chciałem powiedzieć, że ja również odnosiłem się do dokumentów COM(2014) 749 i 750, artykułując, że są zbieżne w swej treści i tematyce. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo. To ułatwia nam pracę, z tym, że musimy przyjąć oddzielną konkluzję, ponieważ są to oddzielne dokumenty. Komisja rozpatrzyła w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. dokument COM(2014) 750 i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu. Dziękuję panu ministrowi.

Przechodzimy do punktu czwartego. Jest to informacja o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które odbędzie się 12-13 marca. Bardzo proszę pana ministra Wojciecha Węgrzyna o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Wojciech Węgrzyn:

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, w trakcie posiedzenia Rady zostanie rozpoznanych pięć aktów prawnych, z których trzy są w gestii ministra sprawiedliwości, jeden – w gestii ministra administracji i cyfryzacji oraz jeden – w gestii ministra spraw wewnętrznych.

Pierwszy wniosek to wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Jak już państwu wiadomo, prace nad projektem rozporządzenia zmierzają w pożądanym przez Polskę kierunku. Przesądzony jest model kolegialny funkcjonowania Prokuratury Europejskiej, który da prokuratorom krajowym znacznie większy wpływ na toczące się postępowania oraz rezygnację z jurysdykcji Prokuratury Europejskiej na rzecz jurysdykcji dzielonej; także, co ważne, jest próg 10 tys. euro, od którego, co do zasady, Prokuratura Europejska będzie mogła wykonywać swoją jurysdykcję pozostawiając pozostałe sprawy we właściwości państw członkowskich.

Na posiedzeniu Rady w dniu 13 marca prezydencja przedstawi informację o stanie prac nad projektem.

Została również zaplanowana debata orientacyjna na temat modelu transakcji rozumianej jako forma ugody zawieranej przez Prokuraturę Europejską z podejrzanym, która w konsekwencji ma prowadzić do umorzenia postępowania po uprzednim naprawieniu przez podejrzanego szkody i zapłacie grzywny. Dyskutowane mają być przesłanki transakcji oraz rola sądów krajowych w jej zawieraniu. Instytucja transakcji przewidziana w projekcie, przypomina przewidzianą w naszej procedurze karnej konstrukcję dobrowolnego poddania się karze. Uważamy, że system transakcji przyczyni się do szybszego i sprawniejszego załatwiania takich spraw, które nie muszą od razu trafiać do sądu. Widzimy potrzebę dalszych prac eksperckich w zakresie zaproponowanego przez prezydencję łotewską katalogu przesłanek niezbędnych do zastosowania instytucji transakcji. Opowiadamy się również za kontrolą sądową transakcji, jak obecnie jest to w polskim prawie.

Drugi wniosek dotyczy dyrektywy Parlamentu i Rady w sprawie tymczasowej pomocy prawnej dla podejrzanych lub oskarżonych, którzy zostali pozbawieni wolności oraz w sprawie pomocy prawnej w ramach postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania. Polska poprze ogólne podejście wobec projektu dyrektywy. W toku negocjacji zostały uwzględnione podnoszone przez Polskę postulaty. Mowa tutaj o wyłączeniu z zakresu dyrektywy drobnych przestępstw, jak również włączeniu obowiązku udzielania bezpłatnej pomocy prawnej w państwie członkowskim wydającym nakaz aresztowania. Zmiany zaproponowane w dyrektywie korelują z działaniami rządu zmierzającymi do zwiększenia efektywności pomocy prawnej udzielanej obywatelom. W toku posiedzenia Polska zwróci uwagę, iż w przypadku, gdyby doszło do rozszerzenia zakresu zobowiązań wynikających z dyrektywy, wówczas będzie potrzebny powrót do kwestii długości terminu implementacji aktu, który w obecnej chwili został wydłużony z 18 do 24 miesięcy.

Trzeci projekt będący w gestii ministra sprawiedliwości to wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej do Spraw Współpracy Organów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych, zwanej potocznie Eurojustem. Polska poprze ogólne podejście do projektu rozporządzenia w jego obecnym brzmieniu. W naszym przekonaniu, obecny kształt projektu zmian realizuje cele reformy Eurojustu i zwiększa potencjał operacyjny. To z pewnością przyczyni się do walki z najpoważniejszą przestępczością w Unii Europejskiej. Pozytywnie oceniamy zmiany w strukturze tej organizacji, a zwłaszcza popierane przez Polskę odciążenie krajowych przedstawicieli od zadań biurokratycznych, co będzie miało wpływ na zwiększenie ich efektywności w wykonywaniu czynności operacyjnych.

Jeśli chodzi o punkt będący we właściwości Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, to wniosek dotyczy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich danych. Ostateczne stanowisko Polski nie jest jeszcze wypracowane z uwagi na trwające uzgodnienia szczegółowych zapisów dokumentu. Nastąpi to po udostępnieniu finalnego dokumentu na posiedzeniu Rady. Jednakże, odnośnie do przepisów rozdziału drugiego wyżej wymienionego aktu, Polska będzie dążyła do przyjęcia ogólnego podejścia pod warunkiem zapewnienia przez nie odpowiedniej kontroli osób nad przetwarzaniem ich danych osobowych. Polska nie poprze natomiast częściowego podejścia ogólnego w sprawie mechanizmu *„one stop shop”* . Przyjmowane przepisy nie są bowiem zgodne z dotychczas prezentowanym przez polski rząd stanowiskiem i odbiegają w zbyt dużym stopniu od modelowej zasady *„one stop shop”*. Zgodnie z zasadą, decyzja w sprawach transnarodowych powinna być zawsze przyjmowana przez wiodący organ nadzoru, właściwy ze względu na siedzibę główną administratora bądź podmiotu przetwarzającego, w kontekście działalności we wszystkich państwach członkowskich.

Mam jeszcze jeden punkt, jest to punkt piąty. Jest we właściwości ministra spraw wewnętrznych. Jest to wniosek dotyczący projektu rozporządzenia Parlamentu i Rady w sprawie promowania swobodnego przepływu osób i przedsiębiorstw poprzez uproszczone przyjmowanie niektórych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej oraz zmiany rozporządzenia 1024 z 2012 r. Ogólnym celem projektu jest uproszczenie formalności administracyjnych przy przyjmowaniu zagranicznych dokumentów urzędowych

w celu ułatwienia i poprawienia korzystania przez obywateli UE z prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium UE, przy jednoczesnym zachowaniu ogólnego interesu polityki publicznej, polegającego na zapewnianiu autentyczności przedstawianych dokumentów. Co do zasady, Polska popiera ten cel regulacji. W efekcie intensywnych prac w Komitecie Prawa Cywilnego prezydencja łotewska przedstawiła Radzie projekt częściowego podejścia ogólnego, który będzie obejmował całą, normatywną część rozporządzenia. Z punktu widzenia interesu Polski, na etapie negocjacji istotne były dwie kwestie. Było to ograniczenie do minimum ryzyka przejęcia przez UE wyłącznych kompetencji zewnętrznych w zakresie legalizacji, poprzez doprecyzowanie tekstu, zaproponowanie odpowiednich motywów preambuły i zaproponowanie Komisji Europejskiej złożenia wspólnej deklaracji politycznej określającej intencje Komisji i Rady oraz maksymalne ograniczenie kosztów dla administracji związanych z wejściem w życie rozporządzenia. O ile postulaty Polski dotyczące drugiej sprawy zostały uwzględnione, to w odniesieniu do pierwszej sprawy nadal trwają negocjacje. Do tekstu projektu zostały wprowadzone idące we właściwym kierunku zmiany. Polska będzie mogła częściowo poprzeć podejście ogólne, jeżeli Komisja zgodzi się na złożenie wspólnego oświadczenia z Radą, dotyczącego zachowania przez państwa członkowskie kompetencji zewnętrznej. Skutkiem nabycia przez UE wyłączenia kompetencji zewnętrznej byłoby bowiem zablokowanie możliwości samodzielnego negocjowania przez państwa członkowskie jakichkolwiek umów międzynarodowych zawierających odniesienie do legalizacji. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, to tak w telegraficznym skrócie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, mimo, że informacja została przedstawiona w telegraficznym skrócie, to była bardzo dokładana. Oczywiście, państwo posłowie otrzymali materiały. Zapytam dla formalności: czy są pytania ze strony państwa posłów co do informacji, które będą przedstawione na Radzie? Nie słyszę.

Dziękuję panu ministrowi. Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów zamierza zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które odbędzie się 12-13 marca, w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust 1 ustawy.

Przechodzimy do punktu piątego – sprawy bieżące. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie słyszę.

W związku z tym, zapraszam jutro na posiedzenia Komisji o godz. 10.30 i o godz. 12.00.

Czy jeszcze ktoś chciałby zabrać głos? Nie słyszę. Zamykam posiedzenie Komisji.